losse nrs. f 1.75 – abonneeprijs f 1.50 per nummer – België F 33

WALT DISNEY'S

Donald Duck

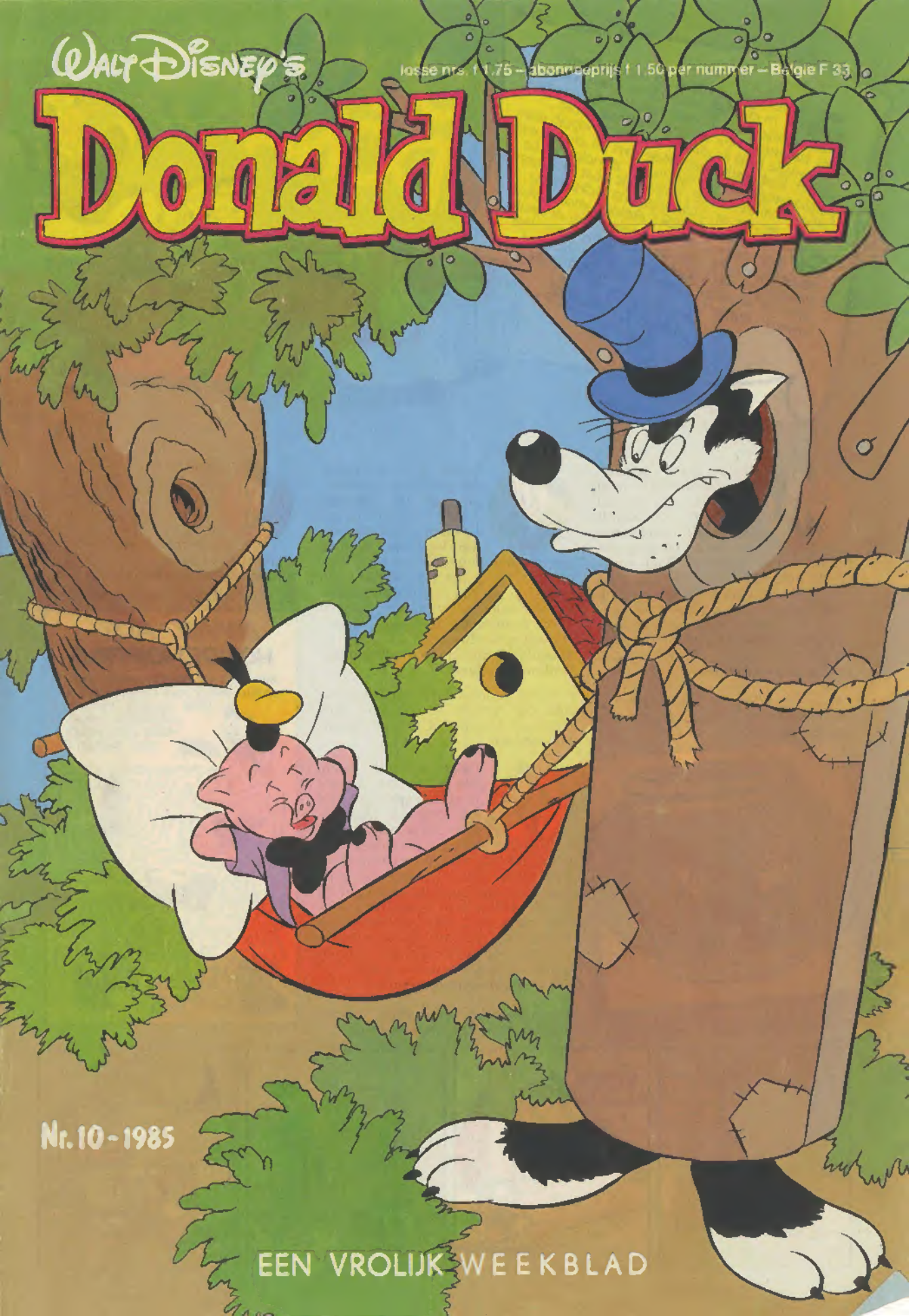

Nr. 10 - 1985

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S

Was ik vorige week nog als geldafstoffer in dienst van Oom Dagobert, deze week heb ik wat nieuws gevonden: een baantje als magazijnbediende. Eigenlijk heb ik daar 'n beetje spijt van, want het valt niet mee om al die dure apparaten te versjouwen zonder ze te laten vallen. Nee, eigenlijk sta ik deze week liever in Clarabella's schoenen, want die is JARIG! Geloof maar dat dat een feest wordt! Minnie is al druk bezig met de voorbereidingen voor het partytje. Op bladzijde 19 en verder kun je er alles over lezen. Veel plezier maar weer!

Oom Donald

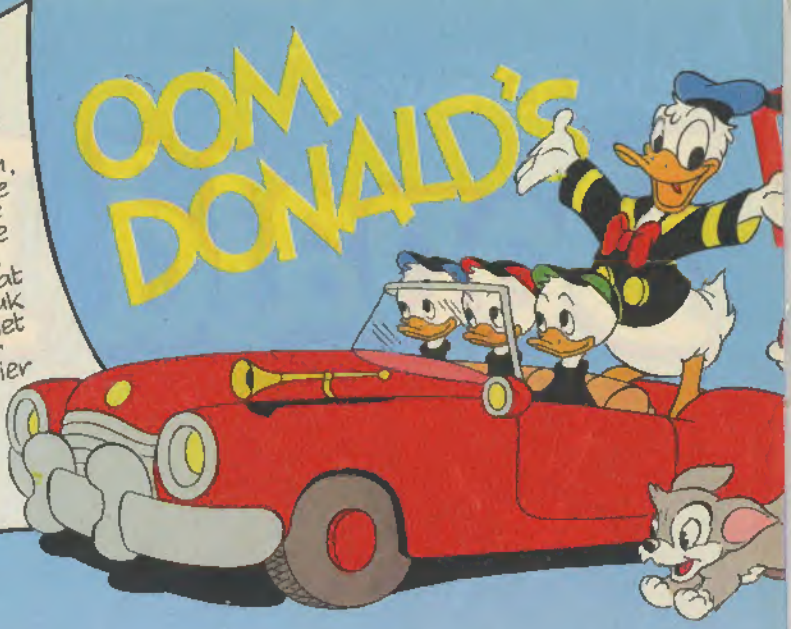

Beste Oom Donald. Mijn postkanarie heet Snaveltje. Hij moest een keer een kerstkaart naar Texel brengen, maar hij ging per ongeluk naar Vlieland. Daar zocht hij de hele tijd natuurlijk. Een man vond hem op Vlieland. De man ging hem volgen. De postkanarie ging naar mijn huis. Toen had de man mij alles verteld. Hij moest wel wadlopen.
Robin Stam – Aikmaar

Misschien kun je je kerstkaarten in het vervolg toch beter per post versturen, Robin!

Beste Donald Duck. Wij zijn twee vriendinnen van tien jaar. We wonen in Hollum op Ameland. Dat is een waddeneiland. Wat wij wel jammer vinden, is dat onze reddingboot weggaat. Hij is de enige in heel Europa, die nog door paarden in het water wordt getrokken. Nu krijgt (natuurlijk) Nes een nieuwerwetse reddingboot. Groetjes:
Marjolijn Bunicich en Iris Wijnberg
Hollum, Ameland

En jullie hadden natuurlijk liever gehad dat Hollum een nieuwe reddingboot kreeg? Tja, je kunt niet alles hebben!

Lieve Donald Duck. We gingen met school naar een sprookje. Dat was erg leuk. Maar alleen zat ik eerst opgesloten. Ik moest nog even naar de w.c. en toen ik klaar was bleek dat ik opgesloten was! Gelukkig was de meester nog in de buurt, anders had ik de hele middag op school moeten blijven. Ik bonsde op de deur en de meester hoorde het gelukkig! We gingen gauw op weg. Het was erg leuk.
Jessie Loof – Kraggenburg

Een geluk bij 'n ongeluk, Jessie! Welk sprookje was het eigenlijk?

Beste D. D. Ik hoop dat er dit jaar spannende dingen in de Donald Duck komen. Ik hoop dat u in onze kerk komt, want ik ben misdienaar. Groetjes
Sander Wessels – Den Hoorn

Bij mij is 't altijd spannend, Sander!

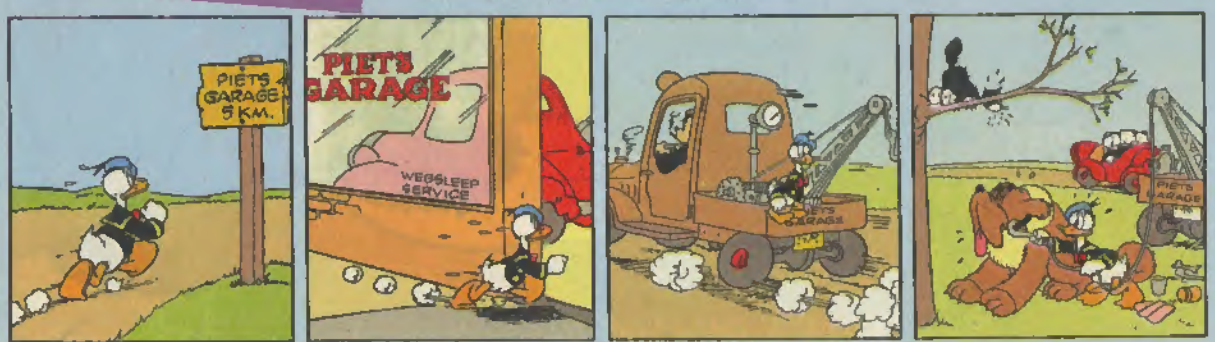

BRIEVENBUS

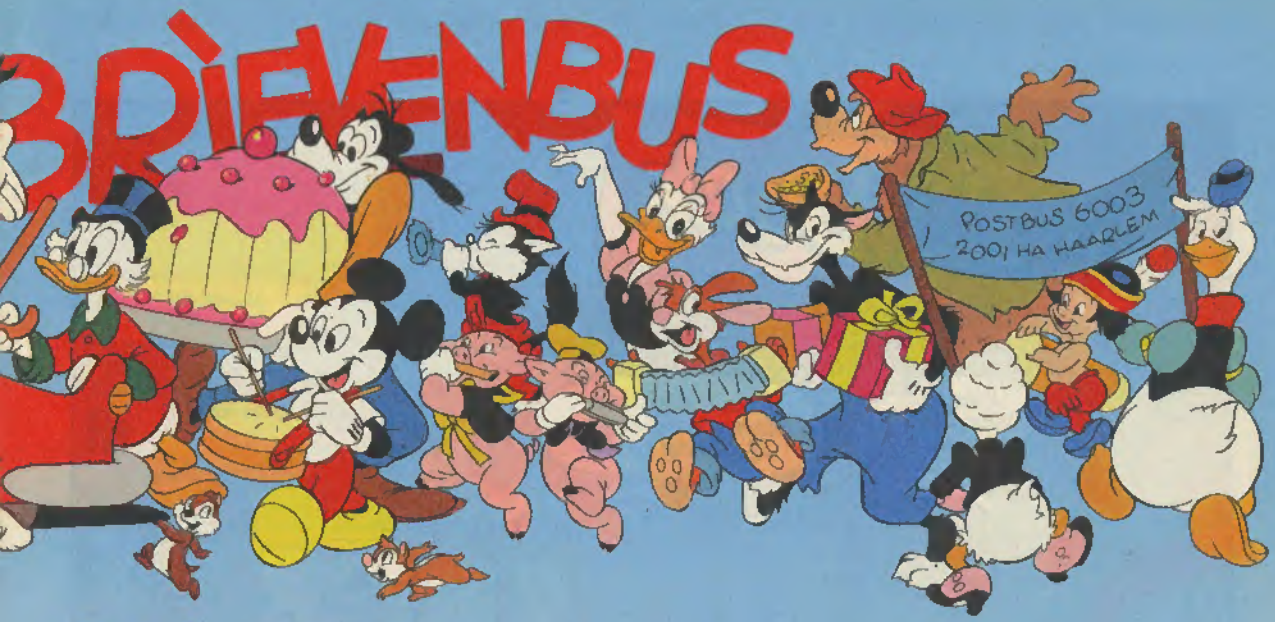

Brief van de week

De sleutelhanger gaat deze week naar FONS MEIJNEN uit WINTERSWIJK.

Beste Donald Duck. Ik was op kamp in Lochem. Daar gingen we een kerktoren beklimmen. We gingen een nauwe trap op. We kwamen in een grote kamer, waar drie klokken hingen. De gids zei dat we onze mond open moesten doen. Toen gaf hij een grote zwaai aan de klepel en gelijk daarna kwam een oorverdovend lawaai. Daarna gingen we weer naar boven. Even later waren we op de omloop van de toren. Daar was het heel koud. Niemand geloofde dat we zo hoog geweest waren.

Werd je niet duizelig daarboven, Fons?

Lieve Donald Duck. Wij zijn met z'n vijven naar de film van Sneeuwwitje geweest. De laatste dwerg vond ik het leukst, die met die wijde kleren. Mijn broertje (Sjetske) deed zijn handen voor z'n ogen als hij de stiefmoeder van Sneeuwwitje zag, want die zag er heel eng uit, en ze was stom. De groeten aan iedereen in Duckstad.
Juul Buiks – 's-Gravemeer

De dwerg die jij zo leuk vond heet Dopey, Juul. Zoals je ziet heb ik 'n tekeningetje van hem bij je brief gezet. Ken je de namen van de andere dwergen nog? Hier komen ze: Doc, Bashful, Sneezy, Grumpy, Sleepy en Happy. Over twee weken vind je 'n nieuw tekenfilmverhaal in m'n blad; dat van Assepoester. De film Assepoester draait rond Pasen in de bioscopen, en hij is net zo mooi als die van Sneeuwwitje!

Beste Donald. Ik en mijn broer waren in nummer 44 Briet van de week. (Ik vond het heel leuk.) Maar wat mij opviel: het leukste hebben jullie ingekort. Dat vond ik niet zo leuk. Met uw blad verdient u zeker veel, maar waarom bent u dan zo arm?
Evert Marres – Helmond

Tja, Evert, sommige brieven zijn te lang voor de Brievenbus, en dan moet ik er 'n paar regels uithalen. Maar het leukste laat ik er toch écht wel in staan, hoor!

Beste Oom Donald. Ik vind uw blad erg leuk. Ik ben al drie jaar tid. Ik vind dat Van Nul tot Nu moet blijven, ik lees het heel graag. Op school hebben we altijd op donderdag geschiedenis en daarom vind ik dat Van Nul tot Nu moet blijven omdat ik goede cijfers haal. Doe de groeten aan Kwik, Kwek en Kwak, Oom Dagobert, Katrien en natuurlijk uzelf en niet te vergeten aan Knabbel en Babbel en Willie Wortel en Lampje.
Eric Lieversl – Rotterdam

Jammer, Eric. Deze week voorlopig weer even het laatste deel van „Van Nul tot Nu"! Maar het komt weer terug, hoor!

VOLGENDE WEEK:

DONALD ALS COWBOY!

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur
nr. 10 – 8 maart 1985
©1985 Walt Disney Productions

Donald Duck
MAGAZIJN DAGOBERT CO
Hee! Wordt mijn wagen nog geladen?
Waar blijft die nieuwe magazijnbediende toch?
TOET! TOET!
DAGO!

Ik kom eraan, heren! MET een kleurentelevisie!

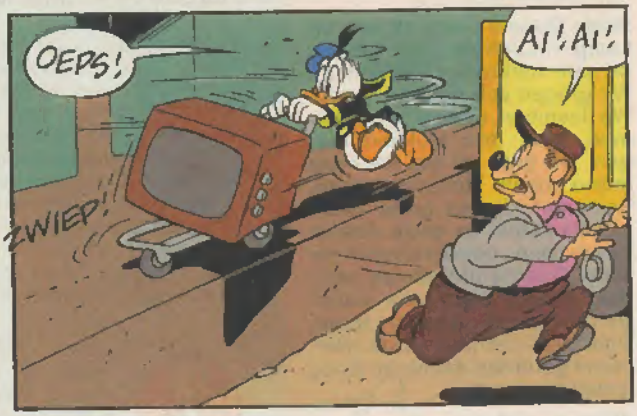
OEPS!
ZWIEP!
AI! AI!

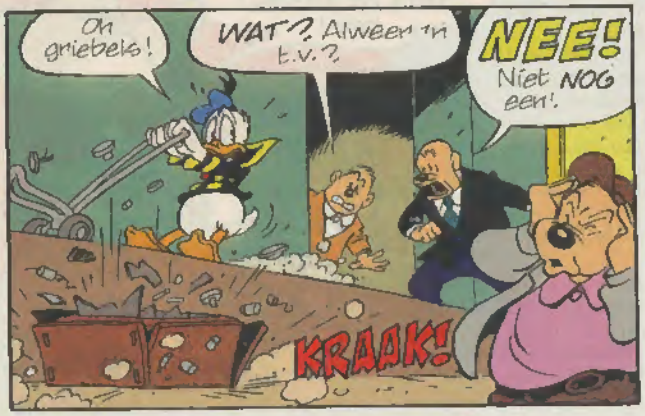
Oh griebels!
WAT? Alweer 'n t.v.?
NEE! Niet NOG een!
KRAAK!

Dat is nu al de VIJFDE t.v. die je laat vallen deze week, Duck! En dan heb ik het nog niet eens over de radio's, koelkasten, diepvriezers en de overige apparaten!
Dit is het toppunt!
Slik!

ERUIT! Je bent ontslagen!
NEE!

Geef me alstublieft nog EEN kans!
Hm... als magazijnbediende ben je niets waard, maar ik kan nog een bewaker voor de weekends gebruiken!

Ahum! Ik betwijfel of jij geschikt bent voor die baan, maar vooruit... je kunt zaterdag beginnen!
Dank u wel, meneer!

Die zaterdag...
Voor deze baan heb je intelligentie en moed nodig! Kortom: precies een baan voor mij!

Heh! Heh! Dit moet ik aan m'n kameraden vertellen!

Een paar minuten later...
CLUBHUIS VAN BOEVEN EN ANDER TUIG
Hee jongens! Ik heb geweldig nieuws!

Gaap! Ik ben al negentien keer over 't terrein gelopen! Deze baan is toch saaier dan ik dacht!

EKS!
Hallo beste man! Zou je zo vriendelijk willen zijn om 't hek even open te doen?
POING! POING! POING! POING!

Het was een slechte slag! Maar volgens de regels moet de bal weggeslagen worden vanaf de plaats waar hij terechtgekomen is. Dus als u 't hek nu even opendoet...
Huh?
Geen sprake van, heren!
In dat geval ben ik bang dat er morgen in de krant zal staan, dat de Duckstadse golfvereniging de Grand Cup niet heeft gewonnen vanwege een halsstarrige bewaker!
OEI!
Nou goed dan! Als je maar zorgt dat die bal snel van mijn grondgebied verdwijnt!
Ach grutjes, ik heb m'n dag niet vandaag!
BAM!
Het valt mee! Het had nog slechter gekund!
Aha!
Pfff! Je moet elke slag altijd zorgvuldig voorbereiden!
Natuurlijk!
Heh! Heh!
Windrichting... Aha!

TJONGE!, Wat een slag!
KLAP!
Wat is golf toch een prachtige sport!
Ja! En zo verRIJKend!
Bedankt, bewaker! U hebt ons bijzonder goed geholpen! Heh! Heh!
Graag gedaan!
Ha! Ha! Die suffend heeft net zoveel hersens als een deurknop!
Prima toch? Laten we meteen doorgaan met plan B!
Heh! Heh!
HEE! Bewaker!
Huh?
We hebben vernomen dat de zeldzame ANONIEME ZWERFVINK een nest heeft gebouwd op de balken van uw magazijn!
Wij zijn ornithologen van de Duckstadse universiteit, dus doe het hek nu maar open...
...in naam der wetenschap!
Kijk! Daar zit ie! Dat lieve zeldzame vogeltje!
Heh! Heh!
Eh... leuk, maar IK zie niets!

Hier! Probeer het eens met een kijker!
Jongen! Dank je wel!

AH! Wat is 't toch een bijzonder vogeltje!
Nou en of!
Waar dan? Ik zie niets!

Ai! Wat jammer! Hij is weggevlogen!
Met nest en al!
Maar daarvoor is het ook een anonieme zwerfvink!

Tot ziens, beste vriend! Je hebt een belangrijke bijdrage geleverd aan de wetenschap!
Ha! Ha! Een bijdrage van zo'n twintig verrekijkers!

Heh! Heh! Die Duck is nog dommer dan ik dacht! We gaan over op plan C!
Okee baas! Hi! Hi! Hi!

Ik loop hier tenminste niet voor niets rond! Al heb ik nog geen dieven en geboefte gezien!

Meneer Duck! Hier is uw lunch!
Wat?

Het luxe-lunch-leveringsbedrijf B.V. staat geheel tot uw dienst!
M-maar ik heb helemaal niets besteld!

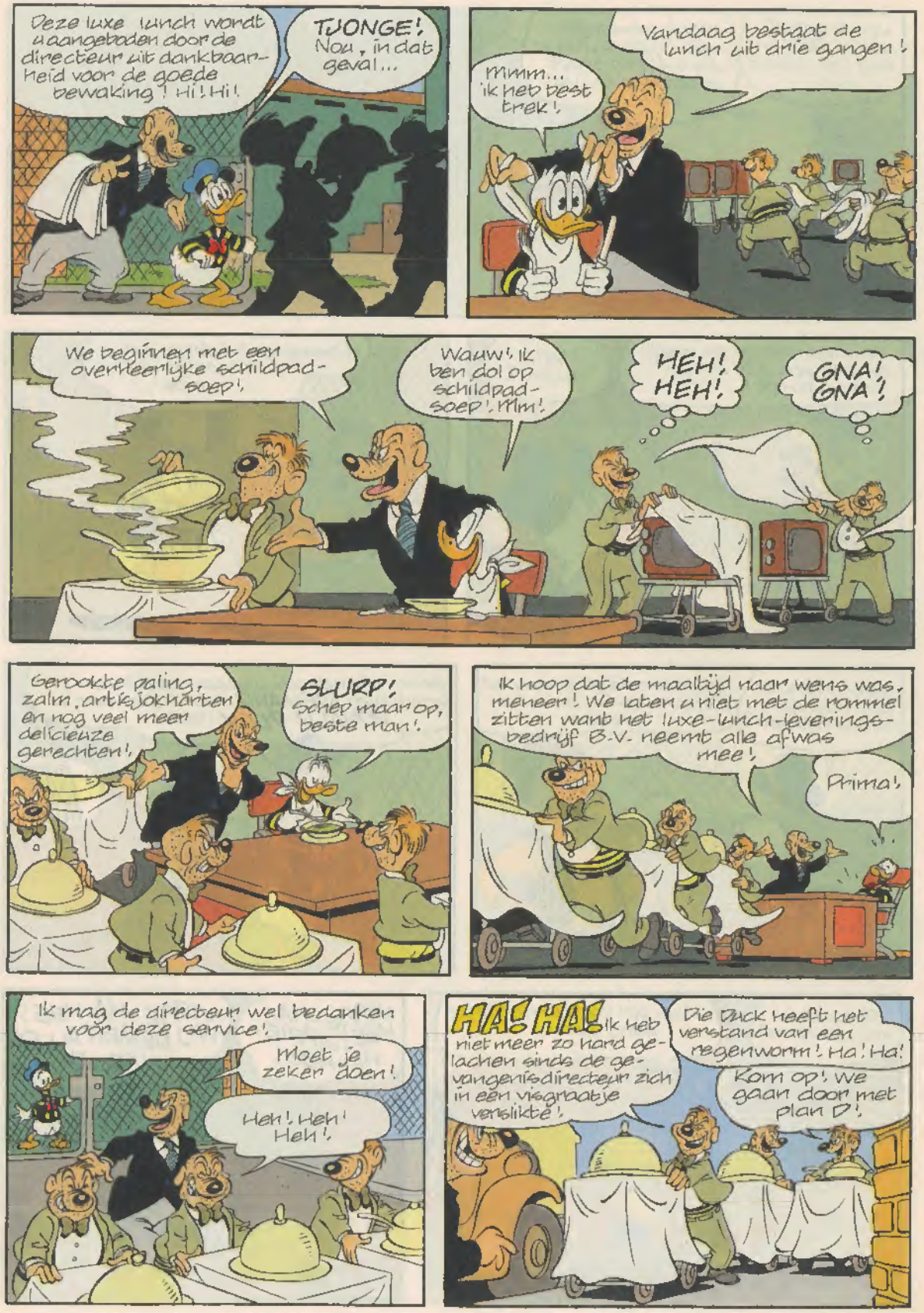
Deze luxe lunch wordt u aangeboden door de directeur uit dankbaarheid voor de goede bewaking! Hi! Hi!
TJONGE! Nou, in dat geval...
Vandaag bestaat de lunch uit drie gangen!
mmm... ik heb best trek!
We beginnen met een overheerlijke schildpadsoep!
Wauw! Ik ben dol op schildpadsoep! Mm!
HEH! HEH!
GNA! GNA!
Gerookte paling, zalm, artisjokharten en nog veel meer delicieuze gerechten!
SLURP! Schep maar op, beste man!
Ik hoop dat de maaltijd naar wens was, meneer! We laten u niet met de rommel zitten want het luxe-lunch-leveringsbedrijf B.V. neemt alle afwas mee!
Prima!
Ik mag de directeur wel bedanken voor deze service!
Moet je zeker doen!
Heh! Heh! Heh!
HA! HA! Ik heb niet meer zo hard gelachen sinds de gevangenisdirecteur zich in een visgraatje verslikte!
Die Duck heeft het verstand van een regenworm! Ha! Ha!
Kom op! We gaan door met plan D!

Ha! Ik geloof dat ik dit plan nog het leukst vind!
Het is misschien wat riskant, maar die suffend trapt er toch wel in! Ha! Ha!
KNIP! KNIP!
Bewaker! Vlug! Er heeft iemand een gat in het hek geknipt!
Oei! Waar?
Daarginds! Achter het magazijn! Kom mee!
Leks! Wie kan dat nou gedaan hebben?
Tja, waarschijnlijk iémand die van plan is om in te breken!
Grrrr! Wie het ook gedaan heeft, er komt hier NIEMAND door! Zowaar ik DONALD DUCK heet!
HI! HI!
De kust is vrij, jongens!
Kom op! We kunnen onze garg gaan!
JIPPIE-HA-HEE! JIPPIE-HA-HOO!
JIPPIE-HA-HEE! WIJ NEMEN ALLES MEE ♫

Al! Ik bedenk me opeens dat ik het toegangshek open heb laten staan!
Wat moet ik nu doen? Het gat of ...
...het hek onbewaakt laten?
Het beste is om onmiddellijk het hek te sluiten!
JIPPIE-HA-HEE! JIPPIE-HA-HOO!
WAT?
Grrr! Het ziet ernaar uit dat die golfspelers, ornithologen en kelners me nóg een onaangekondigd bezoekje brengen!
Ik houd niet van dit soort spelletjes! Grrr!
En BERG je maar als ik KWAAD word!
Hee! Kalm aan!
Huh?
BOEM! BANG! KLAP! BOING! AU!

AU!
PLOF!
SMAK!
AU! Wat gebeurt er allemaal? Het lijkt wel of er een STOOMWALS over me heen gereden is!
Help! Waar komen al die eenden opeens vandaan?
Ren voor je leven! Ik ben al weg!
Wat is hier aan de hand?
Een vechtpartij! We zijn op het lawaai afgekomen!
HIJG! OEF! Ik heb ALLES onder controle, meneer de directeur! Ik heb die dieven op de vlucht gejaagd!
Prima werk, kerel! En hoe staat het met de spullen? Alles nog heel?
Eh... nou... ze hebben niets meegenomen, alles staat nog in de wagen!
Eh... BIJNA onbeschadigd!
IEKS!
uit

MUZIEK-SMARTIES

Met Smarties meer pret.

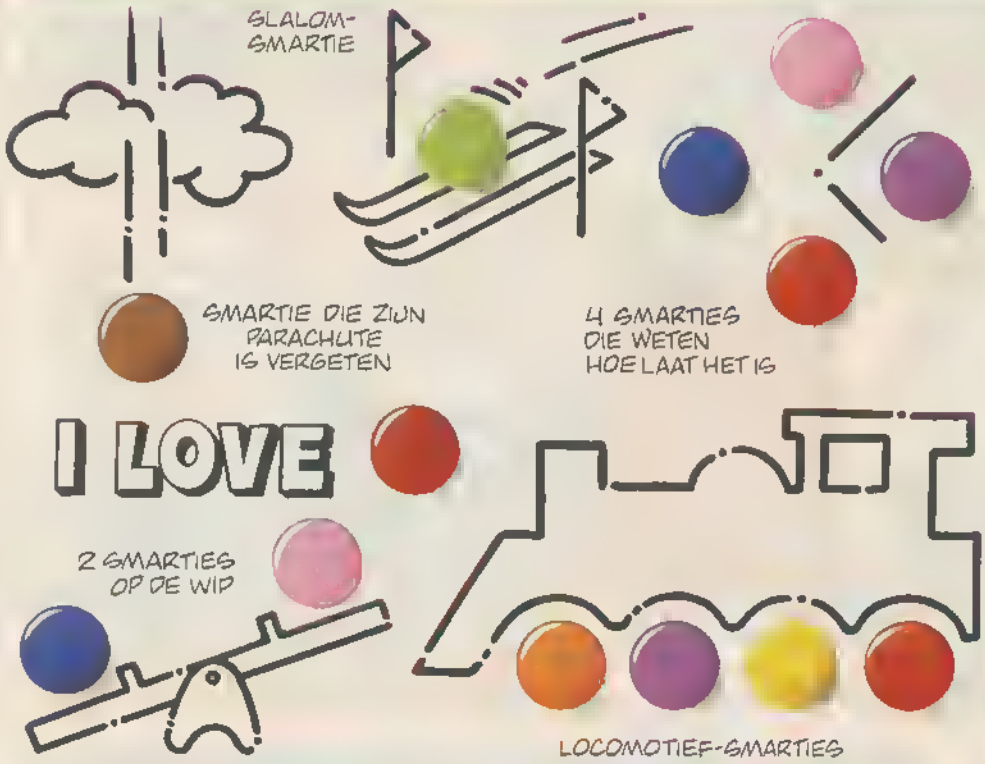

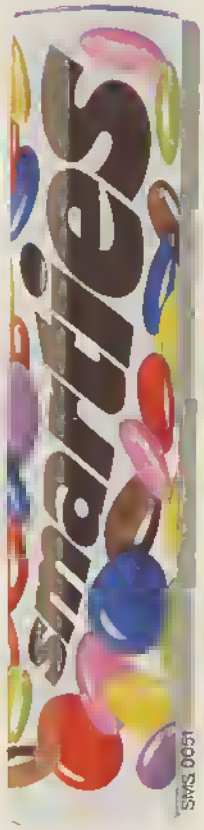

Als je van lekkere en grappige snoepjes houdt, dan zit je goed met Smarties. Want behalve ze gewoon opeten, kun je er ook de gekste dingen mee doen.
Met Smarties kun je je lol dus niet op.

HOU JE TANDEN SCHOON 3X PER DAG POETSEN IS HEEL GEWOON

Smarties. Daarvan krijg je nooit genoeg.

Van nul tot nu...

Maar niet alleen het fototoestel werd in de negentiende eeuw uitgevonden. Plotseling werd de ene uitvinding na de andere gedaan...

Men kon het haast niet meer bijbenen...

ELECTROMOTOR EN DYNAMO

LUCHTBAND

OLIE-BOORTOREN

De schrijfmachine, de elektromotor, de luchtband ... een heleboel ontdekkingen werden in die periode gedaan...

En ook op het gebied van de wapens ging het hard en dat zou de wereldpolitiek heel erg gaan beïnvloeden...

PANTSERSCHIP MIRAILLEUR

Er werd voor het eerst een grote wereldtentoonstelling gehouden in Londen (1851), waaraan diverse landen meededen om hun uitvindingen te presenteren. De bedoeling was dat men op die manier van elkaar zou leren...

Alleen het gebouw, het Crystal Palace, dat speciaal als tentoonstellingshal gebouwd is, is al een bezienswaardigheid.

C'est vrai! Maar wacht maar tot je ziet wat wij Fransen bouwen kunnen...

En? Wat zeg je ervan, mon ami?

Beautiful... maarre... zal hij niet roesten?

In 1889 werd de wereldtentoonstelling in Parijs georganiseerd. Voor die gebeurtenis construeerde Gustave Eiffel de beroemde Eiffeltoren.....

Ook werd door ene meneer Morse de telegraaf uitgevonden. Daarmee kon je berichten doorseinen via kabels. Iedere letter werd voorgesteld als een combinatie van streepjes en puntjes.

MORSE - SEINEN

A	·−	N	−·
B	−···	O	−−−
C	−·−·	P	·−−·
D	−··	Q	−−·−
E	·	R	·−·
F	··−·	S	···
G	−−·	T	−
H	····	U	··−
I	··	V	···−
J	·−−−	W	·−−
K	−·−	X	−··−
L	·−··	Y	−·−−
M	−−	Z	−−··

Tuut-tuuut-tuut... jaja...

Tata... papa... ta-tatuut?

Mij denken dat de "zingende draden" van de bleekgezichten effectiever werken dan onze rooksignalenmethode! Ugh!

Zijn boel veel mooie uitvindingen! Houten palen branden goed. Mij bleekgezichten een bedankje seinen!

Marie... haal die kleine hier weg ... ik raak helemaal in de war!

Dank zij deze "morseseinen" kon men via een kabel razendsnel een bericht doorgeven en sinds 1901 lukte dit zelfs draadloos, iets waar schepen op zee veel baat bij vonden...

De geschiedenis van een kikkerlandje...

door Thom Roep en Co Loerakker

Ook maakte de telefoon zijn entree en je snapt dat dit heel wat gespreksstof opleverde. Maar er waren in het begin nog maar heel weinig mensen en bedrijven die er een hadden hoor...

HALLO! MET NUMMER 2! IS DIT NUMMER 4?

NEE, NUMMER 3! U BENT VERKEERD VERBONDEN!

Hee, voor een telegraaf en een telefoon is elektriciteit nodig... of werkten die ook op stoom?

Haha, niks hoor. Dat er iets als elektriciteit bestond wist men al lang in die dagen. En men begreep best dat je daar ook op 'n nuttige manier gebruik van kon maken...

Toen de Amerikaan Thomas Alva Edison de gloeilamp uitvond, besefte de wereld wat elektriciteit allemaal niet kon veranderen...

Hij brandt! Hij GEEFT LICHT!! Hij ging aan... AAN... AAN!!

Meneer Edison! Schakel 'm uit... UIT... UIT!!!

Die Edison was een echte Willie Wortel, want behalve de gloeilamp deed hij nog zo'n veertienhonderd uitvindingen, waaronder de microfoon en de voorloper van de grammofoon en recorders ... een FONOGRAAF, waarmee je geluid kon opnemen en afspelen!

Doet ie het nog?

Nou en of! Luister maar eens. Dit is het eerste versje dat ooit via zo'n apparaat te horen was. Edison zei het zelf op...

Mary had a little lamb, its fleece was white as snow...

Oh ja, en laat ik Alfred Nobel niet vergeten! Die vond in 1867 het dynamiet uit en die ontdekking sloeg in als een bom...

Dat kun je wel zeggen, ja!

De jaarlijkse Nobelprijzen die nu nog steeds worden uitgereikt en waar je via de krant of t.v. vast wel eens van gehoord hebt, zijn door Nobel bedacht!

BENZINEMOTOR ± 1870

BEWEGENDE FILM 1889

BLIKVOERDOEL

AUTO 1883

LOPENDE BAND-FABRIEK

VLIEGTUIG 1903

WOLKENKRABBER MET STAALCONSTRUCTIE

Ze zaten niet stil, onze voorouders! Tal van dingen die we nu heel gewoon vinden, danken we aan hun vindingrijkheid!

Maar voorlopig vind ik het weletjes! Prettige vakantie, Ankie!

Tot gauw, Methusalem!

Over 'n paar maanden gaan we verder met "Van nul tot nu"...

zo wijs als een...

door Theo Schildkamp

Dit is geen oor maar een veerpluimpje.

Of is het: zo dom als een uil? Dom en wijs gaan trouwens goed samen...

denk maar aan 'n verstrooide professor!

wijs...

Een uil kijkt alsof hij heel diep nadenkt. Hij heeft niet een mensengezicht. Dat komt omdat z'n ogen aan de voorkant van z'n kop staan. De meeste vogels hebben de ogen aan de zijkant van de kop...

Dit is een oehoe, de grootste uil. Hij komt in ons land niet meer voor.

De uilen die in ons land leven zijn:

ransuil

velduil

bosuil

steenuil

kerkuil

dom...

Ja, wie slaapt er nou wanneer het licht is en wie vliegt er nou 's nachts rond? Dat moet wel een heel geheimzinnige vogel zijn! Een vogel die te maken heeft met andere wezens die 's nachts rondsluipen, zoals wolven, dieven, bandieten en...

Een beetje kwaadaardig wezen dus, onze uil. Wil je iemand dan ook uitmaken voor iets lelijks, dan zeg je:

uilskuiken!
uilebal!

Uilen slokken hun voedsel (muizen, vogeltjes) in één hap op. Wat ze niet kunnen verteren (haren, botjes) spugen ze weer uit. Dat noemen we een uilebal.

(Maak je maar geen zorgen: heksen bestaan niet. Dat is dom bijgeloof.)

advertentie

De kluts kwijt in donker Afrika

Nieuw!

Mickey en Goofy reizen naar Afrika, samen met ene meneer Kluts. Ze willen daar natuurfilms gaan maken.
Maar al gauw blijkt dat meneer Kluts meer interesse heeft voor de diamanten van Ouwe Goof, een oom van Goofy. Hij gaat ervandoor, en laat Mickey en Goofy aan hun lot over.
Daar staan ze dan, midden in het oerwoud. Gelukkig is Ouwe Goof er ook nog.

Overal verkrijgbaar voor maar ƒ 4,95/100 Bfr.

advertentie

EEN VUURTJE VOOR EEN IJSBERG

Midden in een snikhete zomer trekken Oom Donald en de neefjes eropuit. Ze maken een reisje naar de Pozoeko-ijsberg. Daar wonen de Goebie-Indionen, die verschrikkelijk rijk zijn. Het enige dat ze niet hebben zijn... lucifers. In ruil voor een paar goudklompjes wil Donald daar wel voor zorgen.
In dit vijfde Donald Duck Dubbelalbum staan ook avonturen van Mickey Mouse en de Grote Baze Wolf.

Nieuw!

Overal verkrijgbaar. ƒ 8,50/170 Bfr.

Clarabella Koe

Zeg Minnie! Kunnen we niet 'n kippetje grillen in plaats van verjaardags-taart eten?
Zoals je wilt! Het is JOUW verjaardag!
Nou, tot woensdag dan maar!
Dag Minnie! En alvast bedankt!
Hallo Mickey! Met Minnie! Woensdagmiddag geef ik een verjaardagsfeestje voor Clarabella. Kom je ook?
Natuurlijk! Gezellig!
Hallo Goofy! We geven een feestje voor Clarabella, want ze is woensdag jarig! Kun je ook komen?
Tjonge! Nou en of! Ik ben dol op taart!
Maar Clarabella wil helemaal geen taart!
Wel heb ik ooit! Een verjaardag zonder taart? Dat kan toch niet!
Tja ... eigenlijk heeft Goofy gelijk! Ik denk dat ik toch maar voor een taart zorg, maar dan ZONDER kaarsjes!
Die woensdag ...
LANG ZAL ZE LEVEN

Hee! Waar zijn de kaarsjes, Minnie?
Ik WIL geen kaarsjes!
Ha! Ik weet toch wel hoe oud Clarabella is, want ze is net zo oud als ik!
Oh ja? Als je aan IEMAND durft te vertellen hoe oud ik ben, beleef JIJ je volgende verjaardag niet meer!
Doe niet zo flauw, Clarabella! Hoe oud ben je geworden?
Dat gaat je niets aan!
Eén ding is zeker: je gaat al 'n hele tijd mee!
Nog zo'n opmerking, Goofy, en ik maak je een kopje kleiner!
Slik! Het was maar 'n grapje!
Laten we er nu maar over ophouden! We gaan feest vieren!
Eigenlijk wilde ik helemaal geen taart! Ik wilde een feestje bij de open haard en dan een lekker kippetje grillen!
Ach! Die arme kip! Waarom moet die kip het slachtoffer worden van iets dat VEERTIG jaar geleden is gebeurd?
SPLATSJ!
uit

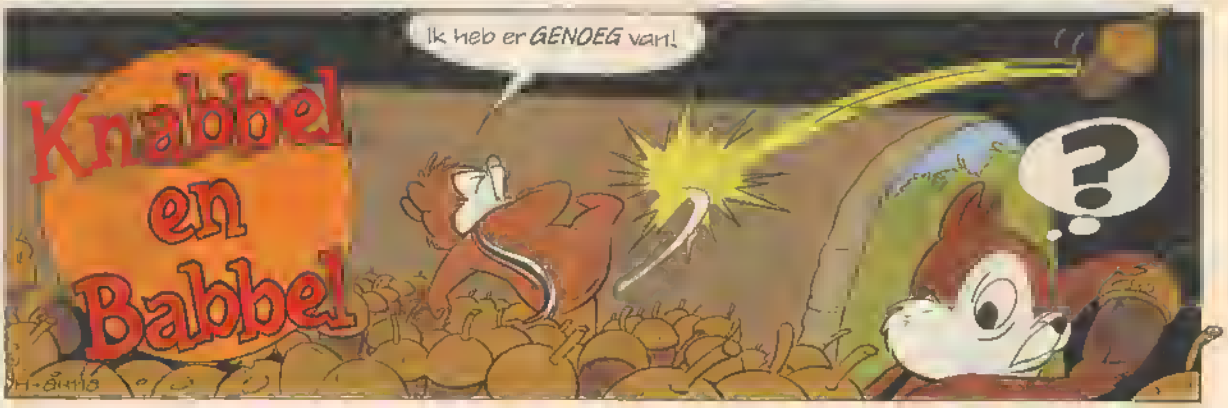
Knabbel en Babbel
Ik heb er GENOEG van!
?

Altijd maar eikels en nootjes zoeken en NOOIT eens RUST!
Tja, zo is 't leven van 'n grondeekhoorn nou eenmaal!

Het is de aard van het beestje, hè? Dat zegt men terminste!
Dat kan wel wezen, maar ik houd ermee op! Ik weet wel iets betere!

BABBEL! Waar ga je naar toe? Doe toch niet zo raar!
Ik ga 'n rustig levertje leiden!

DIERENWINKEL
Hij is helemaal in de war!
KLOP KLOP

Wel! Wel! Een eekhoorntje op mijn stoep!
Goed gezien, makker!
Als dat maar goed gaat!

Kom jij maar 'ns met mij mee!
AHA! Op weg naar 'n goed verwarmd hok met genoeg eten, zonder dat ik er wat voor hoef te doen!

Zo! Hier hoor je thuis! In het BOS!
HUH?

?
DAT was niet de bedoeling!

Dit is UITERST vreemd! Een dier uit de natuur dat in een HOK wil!
Zie zo!

Nou ja, als hij het zo wil.... ik vind het best!
Aha! Daar komt mijn eten!

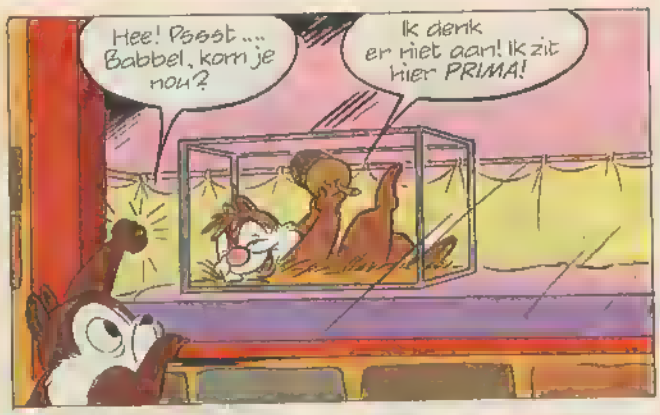
Hee! Pssst ... Babbel, kom je nou?
Ik denk er niet aan! Ik zit hier PRIMA!

Lekker eten en de HELE dag luieren!
Dit kan nooit goed aflopen! Ik houd mijn hart vast!

Kom mee, Tommie!
DIERENWINKEL
Kijk eens mama, wat 'n leuk diertje!
GRIEBELS! Daar heb je het al!

Wat 'n snoesje! Zal mama die voor je kopen?
Ik wil het hebben, mama! Mag het?
Wat krijgen we nu?

Maakt zo'n diertje niet vreselijk veel rommel in huis?
Nee hoor mevrouw! Eekhoorntjes zijn erg ordelijke dieren!
Blijf van me af, akelig knaapje!
Ik vind hem wel 'n beetje sloom, hoor!
Daar heb 'k 'n prima oplossing voor! Een tredmolentje!
Een WAT?
Let op! Als hij in het molentje rent krijgt hij eten; als hij stil staat krijgt hij niets!
Hoe harder hij loopt, hoe meer eikels er naar beneden vallen! Handig he?
Wat leuk!
Dolletjes!
Hee! Mijn diertje loopt weg!
Ik geloof dat 'k van zelfgezochte nootjes toch meer geniet!
HA! HA!
Die Babbel! Wat 'n werklust!
uit

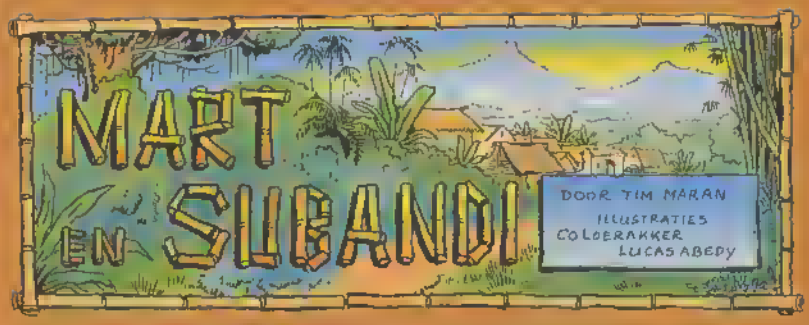

Deel 2: VAN WARINGINS EN WADDERS

Het was zondagochtend. Mart was voor dag en dauw opgestaan. Bij Umar in de keuken kreeg hij een bord kleefrijst met geraspte klapper en vloeibare palmsuiker. Net toen hij op het punt stond Subandi af te halen, kwam hij zijn moeder tegen, die op weg was naar de badkamer.
„Waar ga jij naar toe?" vroeg ze.
„Jagen met Subandi," antwoordde Mart.

Subandi stond Mart op te wachten en even later sprongen ze over de sloot en liepen hun „jachtgebied" in: de eindeloze wereld van rietvelden, dichtbegroeide ravijntjes en bamboebossen. Ze moesten voorzichtig lopen en geen geluid maken, want de dieren in het wild liepen gauw weg als ze een mens bespeurden. Ze volgden een dijkje langs een rietveld, ingespannen om zich heen loerend en luisterend. Plotseling deed Subandi ineens en gebaarde Mart hetzelfde te doen.
„Daar!" fluisterde hij opgewonden.

Over het dijkje wandelde nietsvermoedend een schubdier, dat is een Javaanse miereneter. Het grappige beestje was aan zijn zondagochtendwandeling bezig.
„Zal ik schieten?" fluisterde Subandi, zijn katapult al gespannen.
„Nee, niet doen," hield Mart hem terug. „Kijken wat ie doet." Het schubdier had inmiddels een brede stroom mieren ontdekt die over het dijkje kroelde. Toen hij de stroom mieren had ontdekt, ging hij er midden in liggen en zette zijn schubben omhoog. De mieren lieten zich daardoor niet van de wijs brengen en liepen met honderden over het schubdier heen. Maar opeens klapte het dier zijn schubben weer naar beneden en de mieren zaten gevangen. Vervolgens liep de miereneter op een sukkeldrafje naar een plas water. Daar ging hij middenin liggen en opende zijn schubben. Even later was de plas bezaaid met spartelende miertjes. Op zijn gemak slurpte de miereneter ze met zijn lange tong naar binnen.
„Wat een slimmerd," fluisterde Mart opgetogen. Subandi knikte en was blij dat hij niet op de miereneter had geschoten.

Het was wat later in de ochtend. De zon brandde al flink. Ineens hield Subandi de pas in en keek met schitterende ogen om naar Mart. Mart knikte. Hij had het ook gehoord. Op het rietveld klonk het diepe, slaperige gekoer van een grijze duif. Het hart klopte hun in de keel. Een duif, dat was pas echt jachtwild! Voorzichtig sloopen ze naderbij. Daar was hij! Op de tak van een bijna bladerloze kapokboom zat een dikke, slaperige duif. Nog een stapje, en nog een stapje. Ze spanden de katapult en twee kiezelstenen suisden door de lucht. Raak!
Grijze veertjes dwarrelden door de lucht. De duif probeerde nog weg te vliegen, maar tenslotte kwam hij in een dichte graspol terecht. Eén moment keken de jongens elkaar beduusd aan. Toen renden ze struikelend over hun eigen benen naar de graspol. Subandi, die de duif geraakt had, pakte het fladderende dier op.
„Wat een geweldig schot, hè?" Ineens zwegen ze. Subandi keek ongelovig naar zijn hand.
„Bloed..." mompelde hij. Het was bloed van de duif. Het diertje hield zich doodstil, maar zijn kraalogen zagen rood van pijn en angst.
„A...als ie maar niet doodgaat," fluisterde Mart. „Daar is een dorp," wees hij. „Laten we daar hulp vragen voor de duif."
„Goed," zei Subandi. „Gauw dan!"
Haastig liepen ze de dèsah in.
„Dag jongens! Zoeken jullie iemand?" klonk plotseling een stem. Het was een oude man. Hij zat op de drempel van zijn huisje gehurkt een kruidnagelsigaret te roken. Subandi stak de duif naar hem uit.
„Ja, grootvader," zei hij. „Hier, een duif. Hij is gewond en hij bloedt."
„Hij mag niet doodgaan," vulde Mart aan. De oude man bekeek de duif nauwkeurig.
„Hij is aan zijn vleugel gewond. Hij kan niet meer vliegen."
„Nooit meer?" vroeg Subandi kleintjes.
„Zolang hij tenminste niet twee jongens tegenkomt die met een katapult op hem schieten." Subandi en Mart keken naar hun vuile tenen.
„Goed, ik zal hem beter maken," zei de oude man. „Maar eerst moet ik hem op zijn gemak stellen. Zijn hartje bonst van angst." Hij legde de duif tegen zijn wang en fluisterde onverstaanbare dingen tegen hem.
„Praat u nu tegen hem?" vroeg Mart met ontzag. De oude man knikte.
„Zo," zei hij tenslotte en stond op. „Nu ga ik hem in een kooi doen." Hij verdween met de duif in zijn huisje. Toen hij weer terugkwam, had hij een groot kapmes in zijn hand. „De duif is

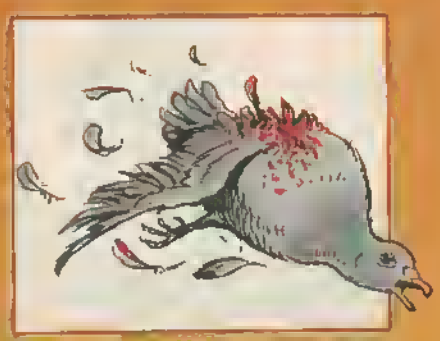

verzorgd," zei hij. „Hebben jullie nu zin in frisse klappermelk?"
„Ja!" riepen Subandi en Mart terwijl ze verheugd opsprongen. Achter het huisje van de oude man groeiden hoge klapperbomen. Keurend keek hij omhoog.
„Daar zie ik een paar jonge klappers," zei hij en zo oud als hij was, klauterde hij rap als een aap tegen de stam omhoog en even later vielen twee kokosnoten voor de jongens op de grond. Toen de oude man weer terug was, hakte hij de bast van de kokosnoot en maakte er een gat in.
„Hier, drink maar," zei hij. De jongens lieten de verrukkelijke frisse kokosmelk in hun mond lopen. Even later namen ze afscheid van hem en liepen de hete, zongeschroeide wereld van de open velden in.
De zon brandde nu met volle kracht op hun hoofden. „Zullen we een bad nemen?" stelde Subandi voor.
„Een bad?" riep Mart verontwaardigd. „Thuis? In de badkamer?"
„Tuurlijk niet," zei Subandi. „Onder een pantjoran."
Op slag veranderde de uitdrukking op Marts gezicht. Een pantjoran was een klein watervalletje. Het water werd meestal aangevoerd door een waterleiding van bamboe.

„Weet jij een pantjoran in de buurt?" vroeg hij met schitterende ogen.
„Kom maar mee," zei Subandi.
De pantjoran bevond zich aan de voet van een reusachtige, oeroude waringinboom. Het kristalhelderе water stroomde tussen zijn machtige wortels uit een bamboepijp naar beneden.
„Kom! Kom!" jubelde Mart terwijl hij uit zijn hansop schoot.
„Even wachten," zei Subandi. Tot grote verbazing van Mart maakte hij een diepe buiging voor de oude waringin en prevelde: „Grootvader, mogen wij alstublieft bij u spelen?"
„Wat doe je nou?" vroeg Mart. „'t Is maar een gewone boom."
„Nee," antwoordde Subandi ernstig. „Het is een waringin. Daar woont altijd een heilige geest in."
„Zijn hier dan overal geesten?" snoof Mart. „Bij ons in de put! En nu in deze boom . ."
„Ssssst!" zei Subandi verschrikt. „Dat mag je niet zeggen. In de put zit een *spook*, maar in de waringin zit een *geest*, die wij grootvader noemen."
„Nou, goed. ." zei Mart onzeker, terwijl hij naar de oude boom gluurde. Hij maakte een onhandige buiging en mompelde: „Goedendag, grootvader . ." De oude waringin ritselde, alsof hij glimlachte.
„Nu kan ons niks gebeuren," zei Subandi terwijl hij ook zijn hansop uittrok. „De waringin waakt over ons."
Met een luide schreeuw sprongen de jongens in het koele water van de pantjoran.
„Hoe weet jij dat?" vroeg Mart toen ze lagen te drogen.
„Wat?"
„Van die oude heilige geest in de waringin?"
„Dat heeft mijn moeder me verteld," antwoordde hij. „Vroeger is er iets gebeurd, maar dat kan alleen mijn moeder vertellen."
Later heeft Subandi's moeder dit verhaal verteld.
„Heel vroeger, toen Subandi nog klein was, werd hier de suikerfabriek gebouwd. Daarvoor werd alles op z'n kop gezet. Midden op ons dorpspleintje stond een jonge waringinboom. Wij brachten hem altijd offers: wat bloesems en wierook, want in elke waringin woont een wijze, heilige geest, die ons beschermt. Toen het pleintje plaats moest maken voor de fabriek, moest ook de boom weg. Maar nu komt het. Op een middag, zeven dagen voordat de waringin zou worden omgekapt, speelde Subandi als altijd met 'n stel kinderen onder de waringin. Opeens kwam Subandi binnenwaggelen. „Waarom moeten we thuiskomen, ma?" vroeg hij. „Wie zegt dat?" vroeg ik. „De oude man," antwoordde Subandi. „Hij zei: gauw naar huis, jullie moeder roept je." Maar ik had helemaal geen oude man gezien en Subandi ook niet laten roepen. En op dat moment, terwijl de hemel onbewolkt was, schoot er een bliksemstraal door de lucht en spleet de waringinboom in tweeën!" De adem stokte Mart in de keel.
„Heeft de waringin zichzelf gedood, omdat hij niet wilde dat de mensen het deden?" Subandi's moeder knikte. „Maar er woonde een goede geest in die boom die niet wilde dat de kinderen die aan zijn voet speelden iets zou overkomen. Daarom stuurde hij ze eerst weg. "
„Dat was de oude man?" vroeg Mart.
„Ja," antwoordde Subandi's moeder.
„Heb jij 'm echt gezien?" vroeg Mart aan Subandi.
„Ik weet 't niet meer," antwoordde hij schouderophalend. „Ik was nog klein."
„Het is echt gebeurd," zei Subandi's moeder.

„Wat zullen we doen?" vroeg Mart.
„Vissen vangen," stelde Subandi voor. Mart trok een lang gezicht. Hij was eens met zijn vader wezen vissen met een hengel en ze hadden niks gevangen.
„Nou ja," zei Subandi minachtend, „met een hengel! Natuurlijk vang je dan niks. Je moet 't met je handen doen. Kom maar mee, 't is reuze spannend."

Langs het erf liep een brede modderige sloot met diepe steile oevers. Er zaten veel vissen in, vooral *wadder*, een klein wit visje, en *lélèh*, die ook wel moddervis heet.
„Kijk," zei Subandi. „we maken eerst een dam over de sloot. Dan kan het water er van die kant niet doorheen en aan deze kant wordt het droog, dan kun je de vissen zó vangen!" Mart snapte het. Ze legden een dam aan en even later kwamen de eerste vieze, stinkende modderbanken al bloot. Het water zakte nog verder. Op het laatst bleven er alleen wat grillige stroompjes over die zich tussen de vette slikbanken kronkelden.
„Daar zit altijd lélèh!" zei Subandi deskundig. Overal glibberden witte visjes en renden krabben met vinnig uitgestoken scharen rond. Mart was niet meer te houden. Hij rende achter een dikke wadder aan die voor zijn voeten wegglibberde. Eindelijk kreeg hij hem te pakken.
„Ik heb er een!" riep hij druipend van de modder.
„Gooi maar weg," zei Subandi weinig onder de indruk. „Wadder kun je niet eten. Je moet lélèh vangen, die is lekker! Maar je moet oppassen dat ze je geen schok geven als je ze vangt."
„Dank je wel," zei Mart. Hij hield zich liever bij de wadders. Hij schepte een blik vol vies, modderig water om zijn vangst in te bewaren. De vispartij werd een feestelijk modderballet. De prut zat ze tot in de haren, de oren en de neus.
„Laten we maar ophouden," stelde Subandi na een tijdje voor. Hij liet trots een hele rits lélèh zien. „Kijk es!"
„Ik heb veel meer gevangen," snoefde Mart terug.
„Wadders!" zei Subandi. „Wat moet je daar nu mee?"
„Ik doe ze in de mandiebak," zei Mart ineens. „Reuze gezellig als je in bad gaat." Een mandiebak was een gemetselde badkuip. Je moest zelf met een handemmertje het water over je heen gieten.

Subandi hing zijn tros moddervissen op aan de balk van de stal. Monjet, de aap, die overal het zijne van wilde weten, trok een vies gezicht en wipte terug op zijn paal. Niks aan, vond hij. De jongens gingen met het blik met wadders naar de badkamer en kiepten de inhoud in de mandiebak. Beduusd schoten de witte visjes heen en weer.
„Wat zal m'n moeder opkijken!" zei Mart. „Maar ik zeg 'r niks. Het is een verrassing!" Ze maakten zoveel kabaal dat Umar, die toch al met één oor wijdopen haar middagdutje deed, er wakker van werd.
„Mee naar de put!" snauwde ze toen ze de twee hemodderde jongens zag.

Toen de boenpartij achter de rug was, roken Mart en Subandi schandelijk naar gele zeep. Schoon en blinkend, maar met pikzwarte zielen liepen ze weg.
„Ik ga naar huis," verklaarde Subandi verbolgen. „Ik kom hier nooit meer terug. Weet je wat, kom vanavond bij mij eten. Mijn moeder kan de lélèh lekker klaarmaken." Maar toen ze bij de stal kwamen om de moddervis op te halen zagen ze alleen nog een hoop graten en wegvluchtende katten. Subandi was pisnijdig.
„Kom dan bij mij eten," stelde Mart voor.
„Goed," zei Subandi. Op dat moment klonk er een vreselijke GIL! Mart sjeesde op topsnelheid naar het achtererf. Net toen hij op twee wielen om de bocht kwam gegierd vloog zijn moeder verwilderd en met wapperende haren de badkamer uit.
„Glibbers!" gilde ze. „Griezelige glibbers! Over mijn rug!" Er spartelde iets zilverachtigs uit haar haren.
„Mijn wadders!" riep Mart verontwaardigd. Haastig raapte hij het visje op en gooide het met een woedende blik op zijn moeder terug in de mandiebak. Iedereen was op de GIL afgekomen. Ook Marts vader. Zonder veel boe of ba ging Mart over de kuie en Djójóh moest de mandiebak laten leeglopen en schoonmaken.

Nog na-snikkend lag Mart op bed. Een tijd later ging de deur open. Het was Siti, het kamermeisje.
„Hier, eet maar lekker," fluisterde ze. En voor Mart het wist, was ze de kamer weer uit. Hij maakte het pakje open. Lekkere koekjes!
Toen het donker werd kwam Siti binnen om de blinden te sluiten.
„Je moet naar de keuken," zei ze tegen Mart.

„Ik mag niet," antwoordde Mart mismoedig.
„Doe niet zo mal. Umar zegt dat je moet." En ze trok Mart aan zijn arm mee.

Toen Mart de keuken binnenkwam zette hij grote ogen op. Op de grond lag een schone mat waarop borden en bestek waren klaargezet. Op de mat zat Subandi, in kleermakerszit en met een stralend gezicht.
„We krijgen biefstuk," zei hij tegen Mart.
„En chocoladepudding met vla toe," zei Umar.

Volgende week: SLANGEN

nieuwe abonnee is: (In blokletters invullen)

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

Geboortedatum

Betaling per acceptgirokaart (wordt toegezonden)

DD 10 0079 AAE1

ndtekening ouder: .....

e nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam

Straat Nr.

Postcode Plaats

ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee, het el "Wordt vervolgd".

bon in een epen envelop als brief gefrankeerd sturen naar Donald Duck, Postbus l, 2000 AG HAARLEM.

p je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de ben ever ep een vel pier dat je in een als brief gefrankeerde envelop naar hetzelfde adres kunt sturen.

or België: je bon in een gefrankeerde envelep sturen naar Donald Duck, Jan ckxstraat 7, 2018 Antwerpen Je kunt de bon ook afgeven aan de gewene week-dverkoper,

r even op letten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelepen e maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 15 april 1985. Het kado wordt r verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.

neld Duck kost ƒ 1,50 per nummer. In België 33 fr. Het duurt circe drie weken rdat u het eerste nummer ontvangt.

HOU JE VAN STRIPS EN VAN SPELLETJES?

Dan sla je twee vliegen in één klap! Er is nu een leuk strip-spel en het heet "Wordt vervolgd". Jij krijgt dit spel KADO als je een nieuwe abonnee weet voor Donald Duck!

Weet je iemand? Vul dan gauw de bon in en stuur hem op. Je krijgt "Wordt vervolgd" dan vanzelf thuisgestuurd!

TOM POES en het klerenkoffertje

Door de kleren uit het koffertje van een vreemdeling aan te trekken, zijn Heer Bommel en Tom Poes in de oertijd terechtgekomen – en daar ontmoelen ze...

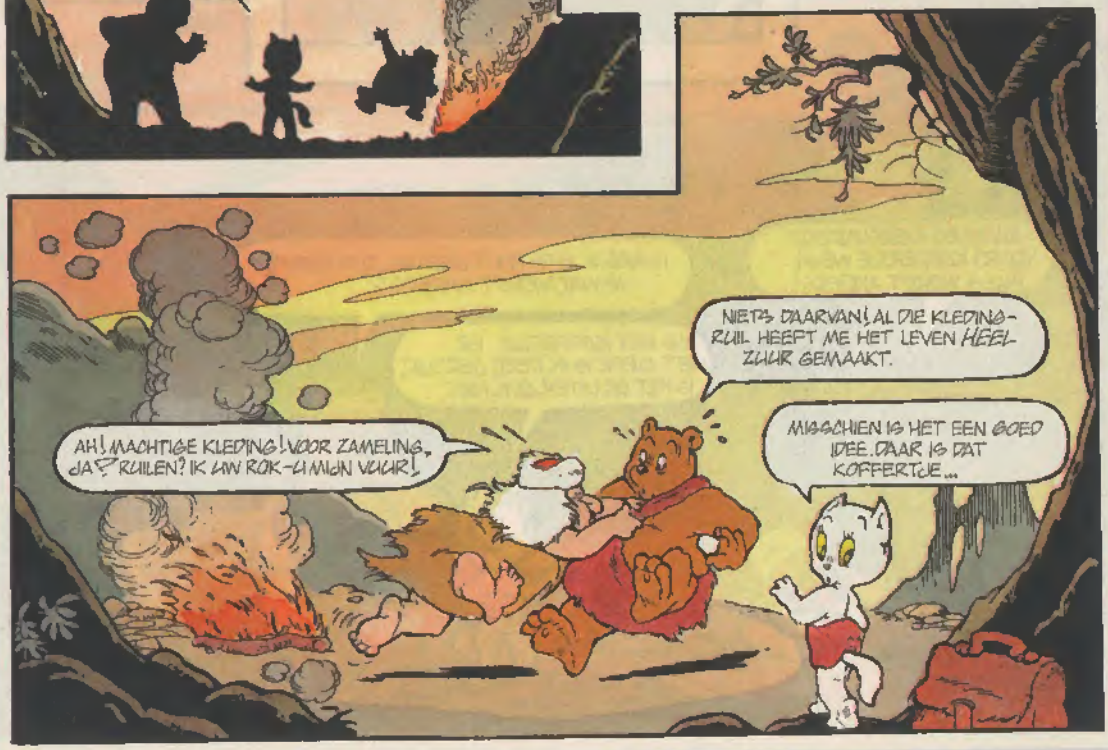

HEBBEN! MACHTIG!
GEEN SPRAKE VAN! KALMEER HEM, TOM POES!
MISSCHIEN MOETEN WE TOCH RUILEN...
GOED DAN. IK ZOEK IETS UIT DAT MEER BIJ MIJN STAND PAST!
LEEG...
EEN MACHTIGE KLEDING GAAT IN MIJN KOFFERTJE...
NIKS DAARVAN! IK WIL DAT DING NOOIT MEER ZIEN!
AI! ALLES-VERSLINDEND VUUR! KOFFERTJE WEG! ALLES WORDT ANDERS!
H-HEB IK IETS FOUT GEDAAN, TOM POES? W-WAT WORDT ANDERS?
ALS HET KOFFERTJE ER NIET MEER IS IN DEZE OERTIJD, IS HET ER LATER OOK NIET.

ZONDER KOFFERTJE HEEFT DIE VREEMDELING GEEN ZAMELING KLEDING. EN DUS IS ER NIETS GEBEURD!
IK BEGRIJP HET NIET HELEMAAL-MAAR DAAR LIGT EEN AARDIGE JAS MET EEN SMAAKVOL RUITJE... EEN HERENJAS! EH... MIJN JAS!
ALS DAT KOFFERTJE ER NIET GEWEEST WAS, ZOU ONS KLEDING-AVONTUUR NIET GEBEURD ZIJN. EN OMDAT HET KOFFERTJE IN DE OERTIJD VERBRANDDE, KON HET ER IN LATERE TIJDEN NIET MEER ZIJN-EN DAAROM BESTAAT DIT AVONTUUR HELEMAAL NIET!
ZO HAD IK HET ZELF KUNNEN UITLEGGEN, ALS JE ME NIET IN DE REDE WAS GEVALLEN, JONGE VRIEND!
© MARTEN TOONDER
TERWIJL IK TOCH KONING, KEIZER EN BOUWMEESTER BEN GEWEEST. DAT WEET IK HEEL ZEKER!
U BENT DEZE KEER MAAR KORT WEGGEBLEVEN, HEER OLIVIER. NOG GEEN DAG, MET UW WELNEMEN.
DAT KLOPT! ER IS NIETS GEBEURD!
EINDE VAN DIT VERHAAL

Abonnementsprijs: f 1,50 per week of f 19,50 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,75, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsaccaptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Mediaal distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Beilen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211566, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Klantenservice Donald Duck, Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice D.D.(zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2644.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam/ Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tarievenkaart no. 21
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

8 710722 052011 00